

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

ก. คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการอ้างอิง โดยจะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ที.ส. (ไทย) ๙/๑๗๐/๕๖ หมายถึงสูตรตันตปิฎก ทีฆนิกาย สีลขันธวรรค พระไตรปิฎกภาษาไทย เล่มที่ ๙ ข้อที่ ๑๗๐ หน้า ๕๖

พระวินัยปิฎก

วิ.ม. (ไทย) = วินัยปิฎก มหาวรรค (ภาษาไทย)

พระสูตรตันตปิฎก

ที.ปา.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย อุปริปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย มหาวารวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ติก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย ติกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตุตก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย สัตตนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	อังกุตรนิกาย อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา.	(ไทย)	=	สูตรตันตปิฎก	ขุททกนิกาย ชาดก	(ภาษาไทย)

ข. คำย่อเกี่ยวกับคัมภีร์อรรถกถา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้อรรถกถาภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เช่น ขุ.ป.อ. (ไทย) ๑/๗๓/๓๑๓ หมายถึง ขุททกนิกาย สัทธัมมปปกาสินี ปฏิสัมภิทามรรค อรรถกถาภาษาไทย เล่มที่ ๑ ข้อที่ ๗๓ หน้า ๓๑๓

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

ที.ปา.อ.	(ไทย)	=	ทีฆนิกาย	สมังคลวิลาสินี	ปาฎิกวรรคอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ม.มู.อ.	(บาลี)	=	มัชฌิมนิกาย	ปปยจุสฺสนี	มูลปณณาสอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ม.มู.อ.	(ไทย)	=	มัชฌิมนิกาย	ปปยจุสฺสนี	มูลปณณาสอรรถกถา	(ภาษาไทย)
ส.ส.อ.	(บาลี)	=	สังยุตตนิกาย	สารตถูปกาสินี	สคาถ วคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)

ค. คำย่อเกี่ยวกับคัมภีร์ฎีกา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้ฎีกาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๓๙ ในการอ้างอิง โดยจะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า หลังคำย่อชื่อคัมภีร์ เช่น ม.มุ.ฎีกา (บาลี) ๒/๒๔๑/๑๑๐ หมายถึง ลีนตลปภาสินี มชฌิมนิกาย มูลปณณาสกฎีกา เล่มที่ ๒ ข้อที่ ๒๔๑ หน้า ๑๑๐

ฎีกาพระสุตตันตปิฎก

ม.อุ.ฎีกา (บาลี) = มชฌิมนิกาย ลีนตลปภาสินี อุปริปณณาสกฎีกา (ภาษาบาลี)
 อง.สตตก.ฎีกา (บาลี) = องคุตตรนิกาย ลีนตลปภาสินี สตตกนิปาตฎีกา (ภาษาบาลี)

การใช้หมายเลขย่อ

พระไตรปิฎกภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า เช่น วิ.ม. (ไทย) ๔/๖๐/๗๒-๗๓ หมายถึงวินยปิฎก มหาวรรค ภาค ๑ เล่ม ๔ ข้อ ๖๐ หน้า ๗๒-๗๓ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อรรถกถาภาษาไทย ใช้เลข ๓ ตอน หมายถึง การแจ้งเล่ม ภาค หน้า เช่น วิ.มหา.อ. (ไทย) ๑/๑/๔๘ หมายถึง สมันตปาสาทิกา มหาวิงค์อรรถกถาแปล เล่มที่ ๑ ภาคที่ ๑ หน้า ๔๘ ฉบับมหาวิทยาลัย